

№ справи
826/10506/17Дата принятия решения
30.08.2018

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01051, м. Київ, вул.
Болбочана Петра 8, корпус 1 Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И
м. Київ

30 серпня 2018 року

№ 826/10506/17

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі судді Григоровича П.О., при секретарі судового засідання Морозовій Я.В., розглянув у порядку письмового провадження

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Автосервіс» до третьої особи Департаменту транспортної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)

Конкурсного комітету з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування м. Києва Товариство з обмеженою відповідальністю «Тракер» провизнання протиправними дій та зобов'язання вчинити дії, визнання протиправним та скасування рішення ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

До Окружного адміністративного суду міста Києва звернулося Товариство з обмеженою відповідальністю «Автосервіс» (далі також - Позивач або Товариство) з позовною заявою до Департаменту транспортної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (далі також - Відповідач 1 або Департамент), Конкурсного комітету з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування м. Києва (далі також - Відповідач 2 або Конкурсний комітет), за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача - Товариства з обмеженою відповідальністю «Тракер» (далі також - третя особа або ТОВ «Тракер»), в якій просить:

1. Визнати протиправною бездіяльність Департаменту транспортної інфраструктури Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), що полягає у не здійсненні перевірки не пізніше ніж за два дні до дати проведення конкурсу, що відбувся 23.12.2016, достовірності інформації, викладеної у документах, поданих ТОВ «Тракер» для прийняття участі в конкурсі по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи -Залізничний вокзал «Південний».

2. Визнати протиправними дії Конкурсного комітету з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування м. Києва, що полягають у допущенні 23.12.2016 ТОВ «Тракер» до участі в конкурсі по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи -Залізничний вокзал «Південний».

3. Визнати протиправними рішення Конкурсного комітету з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних загального користування м. Києва, оформленого протоколом № 1/2 від 23.12.2016 щодо визнання ТОВ «Тракер» переможцем конкурсу по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи -Залізничний вокзал «Південний».

4. Зобов'язати Конкурсний комітет з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних загального користування м. Києва, визначити переможця конкурсу по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи - Залізничний вокзал «Південний» на підставі бальної системи оцінки пропозицій, що була чинна станом на 23.12.2016 та документів, поданих перевізниками - претендентами до 02.12.2016 включно.

Позовні вимоги мотивовані тим, що Конкурсним комітетом було неправомірно допущено та визнано переможцем конкурсу ТОВ «Тракер», оскільки подані ним документи оформлені неналежним чином, не в повному обсязі та містять недостовірну інформацію, а Департамент допустив бездіяльність щодо нездійснення перевірки не пізніше ніж за два дні до дати проведення конкурсу достовірності інформації, викладеної в документах, поданих перевізником.

Департамент у відзиві на позовну заву наголосив на її безпідставності та необґрунтованості, просив суд відмовити в її задоволенні. Також зазначив, що перевірка достовірності інформації поданої у документах перевізників-претендентів на об'єкт конкурсу № 36 здійснювалася Комунальною службою перевезень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) у встановлений законодавством термін, отже твердження позивача про бездіяльність Департаменту щодо не здійснення не пізніше ніж за два дні до дати проведення конкурсу перевірки достовірності інформації, викладеної в документах, поданих перевізником є помилковим.

Конкурсний комітет та третя особа письмових пояснень чи заперечень по суті спору суду не подали.

Керуючись частиною третьою статті 194 Кодексу адміністративного судочинства України, розглянувши у порядку письмового провадження подані сторонами документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд, -

ВСТАНОВИВ:

Як вбачається з матеріалів справи, 18.11.2016 у газеті «Хрещатик» № 125 (4895) було розмішене оголошення про проведення Департаментом 23.12.2016 конкурсу з перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування м. Києва.

Позивач виявив намір прийняти участь по об'єкту конкурсу № 36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи - Залізничний вокзал «Південний», подавши необхідні документи згідно з переліком, визначеним та затвердженим організатором конкурсу, в його обов'язкових та додаткових умовах.

Разом з тим, за результатами проведеного конкурсу Конкурсним комітетом прийнято рішення, оформлене протоколом № 1/2 від 23.12.2016, згідно з

яким переможцем конкурсу на вказаному автобусному маршруті визнано ТОВ «Тракер», а позивача визнано перевізником, який за результатами конкурсу зайняв друге місце.

Вважаючи протиправними дії відповідачів щодо допущення до участі у конкурсі третьої особи та рішення щодо визнання третьої особи переможцем конкурсу, позивач звернувся з даною позовною заявою до суду.

Дослідивши та надавши оцінку наявним у матеріалах справи письмовим доказам за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на безпосередньому, всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, суд дійшов висновку про наступне. Відповідно до частини другої статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України, органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Засади організації та діяльності автомобільного транспорту визначає Закон України «Про автомобільний транспорт» (далі також - Закон).

Відповідно до статті 1 Закону, у ньому вживаються наступні терміни, зокрема: автомобільний транспорт - галузь транспорту, яка забезпечує задоволення потреб населення та суспільного виробництва у перевезеннях пасажирів та вантажів автомобільними транспортними засобами; автобусний маршрут загального користування - автобусний маршрут, на якому здійснюють регулярні пасажирські перевезення; автомобільний перевізник - фізична або юридична особа, яка здійснює на комерційній основі чи за власний кошт перевезення пасажирів чи (та) вантажів транспортними засобами.

Згідно з частиною першою, п'ятою статті 5 Закону, основним завданням державного регулювання та контролю у сфері автомобільного транспорту є створення умов безпечного, якісного й ефективного перевезення пасажирів та вантажів, надання додаткових транспортних послуг. Державне регулювання та контроль у сфері автомобільного транспорту реалізується шляхом проведення центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування економічної, тарифної, науково-технічної та соціальної політики, ліцензування, стандартизації та сертифікації на автомобільному транспорті, задоволення потреб автомобільного транспорту в паливно-енергетичних і матеріально-технічних ресурсах і транспортних засобах.

Забезпечення організації пасажирських перевезень покладається, зокрема, на міських автобусних маршрутах загального користування - на виконавчий орган сільської, селищної, міської ради відповідного населеного пункту (частина перша статті 7 Закону).

Відповідно до частини першої статті 29, частини другої статті 30 Закону, автомобільним перевізником та автомобільним самозайнятим перевізником, які здійснюють перевезення пасажирів на договірних умовах, є суб'єкти господарювання, які відповідно до законодавства та одержаної ліцензії надають послуги за договором перевезення пасажирів транспортним засобом, що використовується ними на законних підставах. Автомобільний перевізник, який здійснює перевезення пасажирів на договірних умовах, зобов'язаний, окрім іншого: забезпечувати контроль технічного та санітарного стану автобусів чи таксі перед початком роботи; забезпечувати проведення щозмінного передрейсового та післярейсового медичного огляду водіїв транспортних засобів.

Відповідно до статті 35 Закону послуги пасажирського автомобільного транспорту поділяють на послуги з перевезення пасажирів автобусами, на

таксі та легковими автомобілями на замовлення.

Послуги з перевезення пасажирів автобусами можуть надаватися за видами режимів організації перевезень: регулярні, регулярні спеціальні, нерегулярні.

Перевезення пасажирів автобусами в режимі регулярних пасажирських перевезень здійснюють автомобільні перевізники на автобусних маршрутах загального користування на договірних умовах із органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Договір про організацію перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування міському, приміському та міжміському, які не виходять за межі території області (внутрішньообласні маршрути), укладається між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування та автомобільним перевізником і вважається укладеним з моменту його підписання сторонами (частина перша статті 42 Закону).

За приписами частини першої-другої статті 43 Закону, визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування здійснюється виключно на конкурсних засадах.

Об'єктом конкурсу можуть бути: маршрут (кілька маршрутів), оборотний рейс (кілька оборотних рейсів).

Відповідно до статті 44 Закону, організація проведення конкурсу та визначення умов перевезень покладаються на органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

До обов'язкових умов конкурсу на перевезення пасажирів належать: визначена органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування обґрунтована структура парку автобусів, що працюватимуть на маршруті загального користування, за пасажиромісткістю, класом, технічними та екологічними показниками; державні соціальні нормативи у сфері транспортного обслуговування населення.

У разі відсутності в перевізників-претендентів автобусів, що відповідають умовам конкурсу, вони мають право подавати до конкурсного комітету заяву на участь у конкурсі та документи, що містять характеристику наявних автобусів, які перевізник-претендент пропонує використовувати на даному маршруті, а також інвестиційний проект-зобов'язання щодо оновлення парку автобусів на цьому маршруті на визначений період до п'яти років.

У разі відсутності перевізників-претендентів, які мають автобуси, що відповідають умовам конкурсу, конкурс проводиться серед претендентів, які пропонують використовувати на даному маршруті автобуси, що відповідають вимогам безпеки, але не відповідають умовам конкурсу за класом, пасажиромісткістю, параметрами комфортності, з урахуванням поданих інвестиційних проектів-зобов'язань щодо оновлення парку автобусів, які будуть повністю відповідати всім вимогам, у термін до п'яти років.

Автомобільний перевізник - переможець конкурсу повинен самостійно забезпечувати перевезення.

Порядок проведення конкурсів визначає Кабінет Міністрів України.

Так, процедуру підготовки та проведення конкурсу з перевезення пасажирів на міжміському і приміському автобусних маршрутах загального користування, що не виходять за межі області (внутрішньообласний маршрут), автобусному маршруті, що не виходить за межі території району (внутрішньорайонний маршрут), автобусному маршруті, що проходить у межах населеного пункту (міський маршрут), та автобусному маршруті, що проходить у межах об'єднаної територіальної громади (далі - конкурс), а також процедуру визначення автомобільного перевізника для роботи на міжміському і приміському автобусних маршрутах загального користування, що виходять за межі території області (міжобласний

маршрут) визначає Порядок проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 03.12.2008 № 1081 (далі також - Порядок).

Відповідно до пункту 10 Порядку, організатор перевезень затверджує умови конкурсу, в тому числі обов'язкові, відповідно до статті 44 Закону України «Про автомобільний транспорт». Крім обов'язкових організатор може затверджувати додаткові умови конкурсу (наявність у перевізника GPS-системи, встановленої на транспортних засобах, які пропонуються для роботи на автобусному маршруті, тощо). Організатор встановлює вимогу щодо забезпечення роботи на об'єкті конкурсу, який включає міські та приміські внутрішньообласні автобусні маршрути загального користування, транспортних засобів, пристосованих для перевезення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, в кількості до 35 відсотків загальної кількості автобусів до 31.12.2019 та до 50 відсотків - з 01.01.2020.

Транспортні засоби, пристосовані для перевезення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, повинні бути пристосовані для користування інвалідами з вадами зору, слуху та з ураженнями опорно-рухового апарату, а також передбачати можливість встановлення зовнішніх звукових інформаторів номера і кінцевих зупинок маршруту, текстових та звукових систем у салоні для оголошення зупинок. Загальний перелік відповідних вимог встановлюється згідно з порядком визначення класу комфортності автобусів, сфери їх використання за видами сполучень та режимами руху, затвердженого Мінінфраструктури.

Згідно з пунктом 8 Порядку, переможця чи переможців конкурсу визначає організатор перевезень на підставі рішення конкурсного комітету окремо щодо кожного об'єкта конкурсу.

У разі коли щодо одного чи кількох об'єктів конкурсу встановлено, що рішення конкурсного комітету прийнято з порушенням законодавства, організатор перевезень приймає рішення про скасування такого рішення конкурсного комітету щодо цих об'єктів та виносить його для повторного розгляду на наступному засіданні конкурсного комітету.

За приписами пункту 12 Порядку, організатор перевезень приймає рішення про недопущення до участі в конкурсі перевізника-претендента, який: 1) подав до участі в конкурсі неналежним чином оформлені документи чи не в повному обсязі, а також такі, що містять недостовірну інформацію; 2) визнаний банкрутом або щодо якого порушено провадження у справі про банкрутство (за винятком того, стосовно якого проводиться процедура санації), або який перебуває у стадії ліквідації; 3) не відповідає вимогам статті 34 Закону України «Про автомобільний транспорт»; 4) не має достатньої кількості транспортних засобів для виконання перевезень, затвердженої обов'язковими умовами конкурсу, та перевезень, які повинні виконуватися відповідно до чинних договорів (дозволів). Достатня кількість транспортних засобів визначається як кількість автобусів, необхідних для виконання перевезень, та кількість резервних транспортних засобів, яка становить 10 відсотків необхідної кількості автобусів для виконання перевезень; 5) має несплачені штрафні санкції, накладені Укртрансбезпекою, або водії якого мають несплачені штрафи, накладені відповідно до статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення, неоскаржені у судовому порядку (що були накладені не пізніше ніж за 20 днів до дати проведення конкурсу); 6) подав конкурсну пропозицію, що не відповідає обов'язковим та додатковим умовам конкурсу, крім випадків, передбачених частиною третьою статті 44 Закону України «Про автомобільний транспорт»; 7) подав до участі в конкурсі більшу кількість автобусів, ніж це передбачено умовами конкурсу.

Відповідно до пункту 29 Порядку, для участі у конкурсі автомобільний

перевізник подає на кожний об'єкт конкурсу окремо заяву і такі документи: нотаріально завірену копію ліцензії на право надання послуг з перевезень пасажирів (може подаватися в одному примірнику, якщо перевізник-претендент бере участь у кількох конкурсах, які проводяться на одному засіданні); перелік транспортних засобів, які пропонуються до використання на автобусному маршруті, із зазначенням марки, моделі, пасажиромісткості (з відміткою «з місцем водія/без місця водія»), VIN-коду транспортного засобу, державного номерного знака, року випуску транспортного засобу; копії ліцензійних карток на кожний автобус, який пропонується до використання на автобусному маршруті; документ, що підтверджує внесення плати за участь у конкурсі, із зазначенням дати проведення конкурсу; копії свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів або тимчасових реєстраційних талонів автобусів, що пропонуються до використання на маршруті; копію документа, що підтверджує проведення процедури санації (за умови проведення санації); перелік транспортних засобів, пристосованих для перевезення осіб з обмеженими фізичними можливостями, які пропонуються для роботи на автобусному маршруті, або письмова інформація про їх відсутність; анкету відповідно до пункту 32 цього Порядку; копія штатного розпису, податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку (форма № 1ДФ) за останні повні два квартали. Комплектність поданих документів перевіряє в міру їх надходження організатор.

На момент виникнення спірних правовідносин та проведення конкурсу діяв пункт 32 Порядку, який визначав, що до заяви автомобільного перевізника додається анкета за формою згідно з додатком 5, в якій передбачаються питання, що будуть враховані під час перевірки достовірності відомостей, що містяться у документах для участі у конкурсі, та під час підрахунків за бальною системою оцінки пропозицій перевізників-претендентів. Достовірність інформації, викладеної у заяві та документах, визначених пунктом 29 цього Порядку, перевіряється організатором та/або робочим органом не пізніше ніж за два дні до дати проведення конкурсу (пункт 37 Порядку).

Згідно зі статтею 45 Закону, у конкурсі на визначення автомобільного перевізника на автобусному маршруті загального користування можуть брати участь автомобільні перевізники, які мають ліцензію на той вид послуг, що виносять на конкурс, на законних підставах використовують у достатній кількості сертифіковані автобуси відповідного класу, відповідають вимогам, викладеним у статті 34 цього Закону.

До участі в конкурсі не допускаються автомобільні перевізники, які: визнані банкрутами або щодо яких порушено справу про банкрутство чи ліквідацію як суб'єкта господарювання; подали до участі в конкурсі документи, що містять недостовірну інформацію; не відповідають вимогам статті 34 цього Закону; передбачають використовувати на маршрутах автобуси, переобладнані з вантажних транспортних засобів.

Як встановлено судом з матеріалів справи, ТОВ «Тракер» для участі в конкурсі подало анкету, яка всупереч форми, затвердженої у додатку № 5 до Порядку, не містить підпису особи, яка її подала, що свідчить про неналежне оформлення документів поданих для участі в конкурсі.

Окрім цього, у розділі 1.1. анкети «сумарна пасажиромісткість автобусів (не нижче Євро - 2), які є власністю, співвласністю перевізника або взяті у лізинг» перевізником ТОВ «Тракер» зазначено про 2031 пасажиромісце, у той час як згідно з листом Регіонального сервісного центру в м. Києві від 14.06.2017 № 31/26-12 із станом на 02.12.2016 (на момент подання заяви на участь у конкурсі) у користуванні (оренді) ТОВ «Тракер» було лише 26 транспортних засобів, відповідно, загальна пасажиромісткість 26-ти автобусів не може становити 2031 пасажиромісце. Разом з тим, відповідно

до відомостей про власні, орендовані, надані ліцензіату в кредит або лізинг транспортні засоби, у користуванні ТОВ «Тракер» перебуває 13 транспортних засобів, з яких 5 - зареєстровано за ТОВ «Тракер». Також, у зазначених відомостях зазначено про використання ТОВ «Тракер» транспортного засобу марки Богдан А 09202, р.н. НОМЕР_1, на підставі тимчасовою реєстраційного талону ДАР 241105 від 03.06.2016 зі строком дії до 06.05.2021, у той час, як строк дії зазначеного талону - до 03.04.2017 (підтверджується копією талону).

Будь-яких документів, які б спростували наведені обставини відповідачі та третя особа суду не подали.

Отже, в анкеті та відомостях ТОВ «Тракер» зазначало недостовірну інформацію (непвну та помилкову).

Окрім наведеного, позивач стверджує, що ТОВ «Тракер» у розділі 2 анкети вказав недостовірну інформацію щодо середньооблікової кількості працівників за період протягом року до дати оголошення конкурсу з окладом за штатним розписом із заробітною платою не менше встановленого законодавством мінімуму, що працюють на повну ставку, а саме про 55 осіб.

Також, позивач наголошує, що ТОВ «Тракер» в розділах 3 та 4 анкети зазначено про 3-х працівників, які здійснюють щоденний контроль за технічним станом транспортних засобів та 2-х працівників, які проводять щоденний огляд стану здоров'я водіїв, та які працюють на повну ставку та перебувають у штаті підприємства не менше як один рік до дати оголошення конкурсу. Проте, у ТОВ «Тракер» не працювало протягом року до дати оголошення конкурсу, тобто з 18.11.2015 по 18.11.2016 три працівники, як здійснюють щоденний контроль за технічним станом транспортних засобів та 2 працівники, які проводять щоденний огляд стану здоров'я водіїв.

Разом з тим, будь-яких документів, які б спростували наведені обставини відповідачі та третя особа суду не подали, у тому числі на вимогу суду.

Враховуючи наведені обставини, Конкурсний комітет мав би не допустити ТОВ «Тракер» до участі в конкурсі, якщо б відповідачі належним чином здійснили перевірку достовірності поданої інформації. Відповідно, у зв'язку з невиконанням відповідачами передбаченого пунктом 37 Порядку обов'язку щодо перевірки достовірності поданої документації, подана ТОВ «Тракер» не була належним чином перевірена, що призвело до неправомірного допущення вказаного автомобільного перевізника до участі в конкурсі та оголошення його переможцем конкурсу.

Аналогічна правова позиція викладена у постанові Верховного Суду України від 10.11.2015.

Частиною другою статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України закріплено, що у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Встановлення невідповідності діяльності суб'єкта владних повноважень хоча б одному із зазначених критеріїв для оцінювання його рішень, дій та бездіяльності може бути підставою для задоволення адміністративного

позову, однак лише за умови, що встановлено порушення прав, свобод та інтересів позивача.

Беручи до уваги вищенаведене в сукупності, за правилами, встановленими статтею 90 Кодексу адміністративного судочинства України, проаналізувавши матеріали справи, надані сторонами докази та пояснення представників сторін, встановивши невідповідність діяльності відповідачів зазначеним критеріям та порушення прав і законних інтересів позивача, суд дійшов висновку, що заявлені позовні вимоги є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Згідно з частиною першою статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

Відповідно до частини другої статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України, в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

Відповідачі належним чином не виконали обов'язку щодо доказування з урахуванням вимог, встановлених частиною другою статті 19 Конституції України та частиною другою статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України.

Згідно з частиною першою статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 2, 6, 72-77, 90, 139, 241-246 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРІШИВ:

1. Позовну заяву Товариства з обмеженою відповідальністю «Автосервіс» задовольнити повністю.
2. Визнати протиправною бездіяльність Департаменту транспортної інфраструктури Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), що полягає у не здійсненні перевірки не пізніше ніж за два дні до дати проведення конкурсу, що відбувся 23.12.2016, достовірності інформації, викладеної у документах, поданих ТОВ «Тракер» для прийняття участі в конкурсі по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи -Залізничний вокзал «Південний».
3. Визнати протиправними дії Конкурсного комітету з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних маршрутах загального користування м. Києва, що полягають у допущенні 23.12.2016 ТОВ «Тракер» до участі в конкурсі по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи -Залізничний вокзал «Південний».
4. Визнати протиправними рішення Конкурсного комітету з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних загального користування м. Києва, оформленого протоколом № 1/2 від 23.12.2016 щодо визнання ТОВ «Тракер» переможцем конкурсу по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи -Залізничний вокзал «Південний».
5. Зобов'язати Конкурсний комітет з проведення конкурсів щодо визначення перевізників пасажирів на міських автобусних загального

користування м. Києва, визначити переможця конкурсу по об'єкту №36 на автобусному маршруті загального користування №465 «просп. Свободи - Залізничний вокзал «Південний» на підставі бальної системи оцінки пропозицій, що була чинна станом на 23.12.2016 та документів, поданих перевізниками - претендентами до 02.12.2016 включно.

6. Стягнути судові витрати в сумі 6400,00 грн. (шість тисяч чотириста гривень 00 копійок) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Автосервіс» (ідентифікаційний код 30497614, адреса: 08363, Київська обл., Бориспільський район, село Сошників, ВУЛИЦЯ ІВАНОВА, будинок 3) шляхом їх безспірного списання з рахунків Департаменту транспортної інфраструктури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (ідентифікаційний код 37405284, адреса 01030, м.Київ, ВУЛИЦЯ ЛЕОНТОВИЧА, будинок 6) за рахунок бюджетних асигнувань.

Рішення набирає законної сили в порядку, визначеному статтею 255 Кодексу адміністративного судочинства України, та може бути оскаржено до суду апеляційної інстанції за правилами, встановленими статтями 293-297 Кодексу адміністративного судочинства України з урахуванням положень підпункту 15.5 пункту 15 .

Суддя

П.О. Григорович